U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce J. K.**, proti **žalovanému Ministerstvu financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2003, č. j. 533/65 142/2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2004, č. j. 5 Ca 246/2003–54,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze napadeným usnesením zamítl návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2003, č. j. 533/65 142/2003. Současně soud žalobce poučil o možnosti podat proti usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobce podal kasační stížnost, zaslanou Městskému soudu v Praze prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 26. 5. 2004. Uvedl, že rozhodnutím soudu byl zbaven možnosti domáhat se toho, aby jeho základní práva byla pod ochranou soudní moci a aby byl zastoupen v soudním řízení advokátem již od počátku soudního řízení, včetně podání kasační stížnosti. Soud již před vlastním soudním jednáním o žalobě učinil závěr o její neúspěšnosti, což odporuje principům právního státu a ústavnímu pořádku. Dále poukázal na povahu žalobou napadeného rozhodnutí a žalobních námitek a zabýval se otázkou své žalobní legitimace. Navrhl zrušení napadeného usnesení. Podáním ze dne 25. 5. 2004 požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro kasační řízení. Podáním ze dne 14. 7. 2004 pak navrhl spojení řízení o předmětné kasační stížnosti s řízeními o kasačních stížnostech proti usnesením soudu ze dne 22. 6. 2004, č. j. 5 Ca 125/2004-16, č. j. 5 Ca 126/2004-16 a č. j. 5 Ca 127/2004-11.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobce převzal písemnost (usnesení Městského soudu v Praze) dne 11. 5. 2004 (úterý), jak vyplývá z doručenky.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 25. 5. 2004 (úterý). Protože kasační stížnost žalobce zaslal městskému soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 26. 5. 2004, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na osvobození od soudních poplatků, ani dalšími návrhy žalobce.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu